

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми разширен състав)

21 септември 2011 година *

По дело T-268/10

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), установено в Брюксел (Белгия),

SNF SAS, установено в Andrézieux-Bouthéon (Франция),

представявани първоначално от адв. K. Van Maldegem, адв. R. Cana, avocats, и г-н P. Sellar, solicitor, впоследствие от адв. Van Maldegem и адв. Cana,

жалбоподатели,

срещу

Европейска агенция по химикали (ЕCHA), за която се явяват г-жа M. Heikkilä и г-н W. Broege, в качеството на представители,

ОТВЕТНИК,

* Език на производството: английски.

подпомагана от

Кралство Нидерландия, за което се явяват г-жа М. Noort и г-н J. Langer, в качеството на представители,

и от

Европейска комисия, за която се явяват г-н Р. Oliver и г-н Е. Manhaeve, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет искане за отмяна на решението на ЕСНА [Европейската агенция по химикали] за идентифициране на акриламида (ЕО № 201-173-7) като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89), и за вписването му в списъка на кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV към посочения регламент в съответствие с член 59 от него,

ОБЩИЯТ СЪД (седми разширен състав),

състоящ се от: г-н А. Dittrich (докладчик) председател, г-н F. Dehousse, г-жа I. Wiszniewska-Białicka, г-н M. Prek и г-н J. Schwarcz, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Първият жалбоподател, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), е европейско обединение по икономически интереси, установено в Белгия. То представлява интересите на дружествата — производители и/или вносители на полиелектролити, на полиакриламид и/или на други полимери, съдържащи акриламид. Дружествата, включени в това обединение, са също потребители на акриламид и производители и/или вносители на акриламид или полиакриламид. Всички производители на акриламид в Европейския съюз са членове на това обединение.
- 2 Вторият жалбоподател, SNF SAS, е дружество, член на първия жалбоподател. Неговата основна дейност е производството на акриламид и на полиакриламид, които то продава пряко на своите клиенти. Дружеството разполага с производствени обекти във Франция, Съединените щати, Китай и Южна Корея.

- 3 На 25 август 2009 г. Кралство Нидерландия предава на Европейската агенция по химикали (ЕСНА) изготвено от него досие относно идентифицирането на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89), впоследствие изменен по-специално с Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО (ОВ L 353, стр. 1 и поправка в ОВ L 16, 20.1.2011 г., стр. 1), като се позовава на класифицирането му като канцерогенно вещество от категория 2 и като мутагенно вещество от категория 2 в част 3 на приложение VI към Регламент № 1272/2008. На 31 август 2009 г. ЕСНА публикува на интернет сайта си обявление, приканващо заинтересованите страни да представят коментари по изготвеното досие относно акриламида. Същият ден ЕСНА кани и компетентните органи от другите държави членки да представят коментари по този въпрос.
- 4 След получаването на коментари по въпросното досие, по-специално от страна на първия жалбоподател, и на отговора на Кралство Нидерландия по тези коментари ЕСНА изпраща досието на своя комитет на държавите членки, който на 27 ноември 2009 г. постига единодушно съгласие относно идентифицирането на акриламида като вещество, пораждащо сериозно безпокойство, поради това че то отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.
- 5 На 7 декември 2009 г. ЕСНА публикува съобщение до пресата, в което съобщава, от една страна, че Комитетът на държавите членки е постигнал единодушно съгласие относно идентифицирането на акриламида и на четиринадесет други вещества като вещества, пораждащи сериозно безпокойство, доколкото те отговарят на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и от друга страна, че списъкът на кандидат-вещества за възможно включване в

приложение XIV към Регламент № 1907/2006 (наричан по-нататък „списъкът на кандидат-веществата“), ще бъде официално актуализиран през януари 2010 г. На 22 декември 2009 г. изпълнителният директор на ЕСНА приема решение ED/68/2009 за включване на тези петнадесет вещества в списъка на кандидат-веществата на 13 януари 2010 г.

- 6 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 4 януари 2010 г., жалбоподателите искат отмяна на решението на ЕСНА за идентифициране на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006 в съответствие с член 59 от този регламент (дело T-1/10).
- 7 С отделен акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 5 януари 2010 г., вторият жалбоподател подава молба за допускане на обезпечение, в която по същество моли председателя на Общия съд да спре изпълнението на решението на ЕСНА за идентифициране на акриламида като вещество, отговарящо на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006 в съответствие с член 59 от този регламент (дело T-1/10 R).
- 8 С определение от 11 януари 2010 г. председателят на Общия съд спира изпълнението на посоченото решение на ЕСНА до приемането на определение за приключването на обезпечителното производство. Вследствие на това определение ЕСНА спира включването на акриламида в списъка на кандидат-веществата.
- 9 С Определение от 26 март 2010 г. по дело PPG и SNF/ECHA (T-1/10 R, непубликувано в Сборника) председателят на Общия съд отхвърля молбата на втория жалбоподател за допускане на обезпечение, без да се произнесе по съдебните разноски.
- 10 Вследствие на това определение на 30 март 2010 г. ЕСНА публикува списък на кандидат-веществата, в който е включен акриламидът.

Производство и искания на страните

- 11 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 10 юни 2010 г., жалбоподателите искат отмяна на решението на ЕСНА, публикувано на 30 март 2010 г., с което акриламидът се идентифицира като вещество, отговарящо на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006 и се включва в списъка на кандидат-веществата (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 12 С решение на председателя на осми състав на Общия съд от 9 юли 2010 г. жалбоподателите са приканени да представят становища относно спазването на срока за обжалване. Жалбоподателите изпълняват това искане с акт, подаден в секретариата на Общия съд на 30 юли 2010 г.
- 13 В резултат на разместване на членовете на съставите на Общия съд, съдията докладчик е назначен в седми състав, на когото по тази причина е разпределено настоящото дело.
- 14 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на 5 ноември 2010 г., ЕСНА повдига възражение за недопустимост на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. На 21 декември 2010 г. жалбоподателите представят становищата си по възражението за недопустимост.
- 15 С писма, заведени в секретариата на Общия съд, съответно на 19 и 25 ноември 2010 г., Кралство Нидерландия и Европейската комисия искат да встъпят в производството в подкрепа на исканията на ЕСНА. След изслушване на главните страни, с определение на председателя на седми състав на Общия съд от 10 януари 2011 г. тези молби за встъпване по делото са уважени.
- 16 На 18 януари 2011 г. ЕСНА подава в секретариата на Общия съд допълнение към възражението за недопустимост. Жалбоподателите представят становищата си по това допълнение на 15 февруари 2011 г.

- 17 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 22 февруари 2011 г., Кралство Нидерландия отказва да представи писмено становище при встъпване, ограничено до допустимостта. Комисията представя такова становище на 24 февруари 2011 г.
- 18 С Решение от 30 март 2011 г. Общият съд препраща настоящото дело на седми разширен състав в съответствие с член 51, параграф 1 от Процедурния правилник.
- 19 С актове, подадени в секретариата на Общия съд на 19 и 21 април 2011 г., главните страни представят становищата си по писменото становище при встъпване на Комисията, ограничено до допустимостта.
- 20 Жалбоподателите молят Общия съд:
- да обяви жалбата за допустима и основателна,
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди ЕСНА да заплати съдебните разноски,
 - да постанови предприемането на всякакви други мерки, които се окажат целесъобразни.
- 21 Във възражението си за недопустимост ЕСНА моли Общия съд:
- да обяви жалбата за недопустима,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

- 22 В становищата си относно възражението за недопустимост жалбоподателите молят Общия съд то да бъде отхвърлено.
- 23 Комисията моли Общия съд да отхвърли жалбата като недопустима.

От правна страна

- 24 По силата на член 114, параграфи 1 и 4 от Процедурния правилник, когато някоя от страните помоли за това, Общият съд може да се произнесе по възражението за недопустимост, без да се засяга съществуването на спора. Съгласно параграф 3 от същия член производството по молбата преминава в устна фаза, освен ако Общият съд не реши друго. Според последния в конкретния случай делото е достатъчно изяснено с оглед на материалите по него и не е необходимо да се провежда устната фаза на производството.
- 25 В подкрепа на исканията си ЕСНА изтъква липсата на три процесуални предпоставки, изведена главно от неспазване на срока за обжалване, както и при условията на евентуалност от отсъствието на пряко засягане на жалбоподателите и от факта, че обжалваното решение, което не било подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, не засягало жалбоподателите лично.
- 26 Комисията подкрепя доводите на ЕСНА, що се отнася до неспазването на срока за обжалване. Тя изтъква също, че жалбата е недопустима поради наличието на висящ процес.
- 27 Следва най-напред да се разгледа главното твърдение за липса на процесуална предпоставка, изведена от неспазване на срока за обжалване.

- 28 В това отношение ЕСНА и Комисията изтъкват по същество, че жалбата е подадена след изтичане на срока. Според тях обжалваното решение е публикувано на 30 март 2010 г. и следователно предвиденият в член 263, шеста алинея ДФЕС срок за подаване на жалба срещу решение на ЕСНА обхващал периода от 31 март 2010 г. до 30 май 2010 г. На тази последна дата този срок трябвало да се удължи с предвидения в член 102, параграф 2 от Процедурния правилник допълнителен срок от 10 дни поради отдалеченост, така че общият срок за обжалване бил изтекъл на 9 юни 2010 г. Следователно подадената на 10 юни 2010 г. жалба била просрочена.
- 29 Жалбоподателите по същество отбелязват, че по силата на член 102, параграф 1 от Процедурния правилник срокът за обжалване се изчислява от края на четринадесетия ден след публикуването на обжалваното решение. Тази разпоредба се прилагала не само за публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*, а и за всички видове публикуване, включително публикуването на решение в интернет, каквото е предвидено в член 59, параграф 10 от Регламент № 1907/2006. Различно тълкуване на член 102, параграф 1 от Процедурния правилник би довело до дискриминация и произволно третиране на жалбоподателите. С оглед прилагането на тази разпоредба срокът за обжалване бил спазен.
- 30 Съгласно член 263, шеста алинея ДФЕС жалбите, предвидени в този член, трябва да бъдат подадени в срок от два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на акта, от неговото съобщаване на жалбоподателя, или, при липса на уведомяване, от деня, в който той е узнал за него.
- 31 В конкретния случай ЕСНА публикува обжалваното решение по смисъла на член 263, шеста алинея ДФЕС на 30 март 2010 г. Всъщност в съответствие със задължението си по член 59, параграф 10 от Регламент № 1907/2006 ЕСНА публикува на 30 март 2010 г. на интернет сайта си списъка на кандидат-веществата, в който е включен акриламидът.

- 32 Следва да се отбележи, че член 263, шеста алинея ДФЕС не дава никакви указания относно начина на предвиденото в него публикуване и не ограничава публикуването по смисъла на тази разпоредба до определени начини на публикуване. Следователно публикуване по смисъла на тази разпоредба не може да бъде само публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- 33 Противно на това, което твърдят жалбоподателите, срокът за обжалване не започва да тече от края на четирнадесетия ден след датата на публикуването на обжалваното решение. Съгласно текста на член 102, параграф 1 от Процедурния правилник, който предвижда такова правило, същото се прилага само за актове, публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*. В случая Регламент № 1907/2006 най-общо предвижда публикуване на актовете на ЕСНА само в интернет. Така той установява особено правило за публикуване на актовете на тази агенция. По-точно, по силата на член 59, параграф 10 от Регламент № 1907/2006 списъкът на кандидат-веществата се публикува на интернет сайта на ЕСНА и никоя друга разпоредба на посочения регламент не предвижда друга форма на публикуване.
- 34 Член 102, параграф 1 от Процедурния правилник не може да бъде тълкуван разширително и да се прилага към актове, публикувани по друг начин, както в случая, единствено в интернет.
- 35 Всъщност, първо, член 102, параграф 1 от Процедурния правилник представлява специфично правило, предвидено за публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*. Публикуването единствено в интернет се различава от това в *Официален вестник на Европейския съюз*, защото се извършва по електронен път, така че публикуваните в интернет актове са общодостъпни едновременно в целия Европейски съюз. Тъй като електронната версия на *Официален вестник на Европейския съюз* също е достъпна в интернет, следва да се отбележи, че единствено печатната версия на този вестник е автентична (Решение на Съда от 11 декември 2007 г. по дело Skoma-Lux, C-161/06, Сборник, стр. I-10841, точка 50).

- 36 Второ, следва да се отбележи, че стриктното прилагане на правилата на Съюза относно процесуалните срокове отговаря на изискването за правна сигурност и на необходимостта да се избегне всякаква дискриминация или произволно третиране при правораздаването (вж. Решение на Общия съд от 2 октомври 2009 г. по дело Кипър/Комисия, T-300/05 и T-316/05, непубликувано в Сборника, точка 235 и цитираната съдебна практика).
- 37 Трето, противно на това, което твърдят жалбоподателите, съдебната практика относно публикуването на решенията в областта на държавните помощи не може да се приложи в конкретния случай. Вярно е, че по делата в областта на държавните помощи фактът, че се предоставя на третите лица пълен достъп до текста на дадено решение, поместено на интернет сайта, наред с публикуването на обобщено уведомление в *Официален вестник на Европейския съюз*, което позволява на заинтересованите лица да идентифицират въпросното решение и ги уведомява за тази възможност за достъп чрез интернет, попада в приложното поле на член 102, параграф 1 от Процедурния правилник (Определение на Общия съд от 19 септември 2005 г. по дело Air Bourbon/Комисия, T-321/04, Recueil, стр. II-3469, точки 34 и 42 и Решение на Общия съд от 11 март 2009 г. по дело TF1/Комисия, T-354/05, Сборник, стр. II-471, точки 35 и 48). При все това за този вид дела публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* е изрично предвидено в член 26 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41). В конкретния случай няма разпоредба, която да изисква публикуване на обжалваното решение в *Официален вестник на Европейския съюз* под формата на обобщено уведомление или на пълния текст. Напротив, от Регламент № 1907/2006 е видно, че актуализираният списък на кандидат-веществата се публикува единствено в интернет.
- 38 Четвърто, противно на това, което твърдят жалбоподателите, фактът, че член 102, параграф 1 от Процедурния правилник не се прилага към публикациите, за които правото на Съюза предвижда да се правят единствено в интернет, не представлява дискриминация или произволно третиране спрямо тях. Всъщност фактическото и правно положение, в което се намира дадено лице вследствие на публикуването на акт в *Официален вестник на Европейския съюз*, не е съпоставимо с положението, в което се намира това лице в резултат на публикуване на акт единствено в интернет (вж. точка 35 по-горе). Освен това вземането предвид на датата на публикуване на обжалваното решение на интернет сайта

на ЕСНА като дата на публикуване по смисъла на член 263, шеста алинея ДФЕС осигурява еднаквото третиране на всички заинтересовани лица, като гарантира, че срокът за обжалване на това решение се изчислява по еднакъв за всички начин (вж. в този смисъл Определение по дело *Air Bourbon/Комисия*, точка 37 по-горе, точка 44). При всички случаи разликите в изчисляването на срока за обжалване между публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* и това в интернет също са обосновани с характеристиките на публикуването в интернет (вж. точка 35 по-горе).

39 От това следва, че след като обжалваното решение е публикувано на 30 март 2010 г., съгласно член 101, параграф 1, буква а) от Процедурния правилник срокът за обжалване започва да тече от 31 март 2010 г. Двумесечният срок е изтекъл на 30 май 2010 г., тъй като в съответствие с член 101, параграф 1, буква б) от Процедурния правилник срок, определен в месеци, изтича в края на същия ден от последния месец, на който е настъпило събитието или е извършено действието, от което той се брои (вж. в този смисъл Определение на Съда от 17 май 2002 г. по дело *Германия/Парламент и Съвет*, С-406/01, *Rescueit*, стр. I-4561, точка 17). Като се има предвид срокът от десет дни поради отдалеченост, който се добавя към процесуалните срокове по силата на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник, срокът за обжалване е изтекъл на 9 юни 2010 г.

40 Следователно настоящата жалба, подадена на 10 юни 2010 г., е просрочена.

41 Доколкото с посочването на новостта на жалбите срещу решенията на ЕСНА и липсата на съдебна практика относно изчисляването на срока за обжалване на посочените публикувани в интернет решения жалбоподателите целят да изтъкнат факта, че тяхното погрешно тълкуване на приложимите разпоредби от Процедурния правилник представлява извинима грешка, следва да се отбележи, че видно от преписката, жалбоподателите считат, че публикуването на обжалваното решение на интернет сайта на ЕСНА представлява публикуване по смисъла на член 263, шеста алинея ДФЕС. Следователно грешката на жалбоподателите се дължи на неправилно тълкуване на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник или на член 101, параграф 1 от същия правилник относно

изчисляването на срока за обжалване. Тъй като тълкуването на тези разпоредби не представлява особена трудност, не би могло да се признае извинима грешка от страна на жалбоподателите, която да оправдае дерогиране от посочената правна уредба (вж. в този смисъл Определение по дело Германия/Парламент и Съвет, точка 39 по-горе, точка 21).

- 42 От друга страна, жалбоподателите не са доказали, нито дори изтъкнали наличието на случайно събитие или непреодолима сила, които биха позволили на съда да дерогира въпросния срок на основание член 45, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 43 От гореизложеното следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена като недопустима, без да е необходимо да се разглеждат останалите повдигнати от ЕСНА и Комисията твърдения за липса на процесуални предпоставки.

По съдебните разноски

- 44 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това съгласно параграф 4 от този член държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 45 Тъй като са загубили делото, жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и тези на ЕСНА в съответствие с искането на последната. Кралство Нидерландия и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми разширен състав)

определи:

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.**

- 2) Осъжда Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) и SNF SAS да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската агенция по химикали (ЕЧА).**

- 3) Кралство Нидерландия и Европейската комисия понесат направените от тях съдебни разноски.**

Съставено в Люксембург на 21 септември 2011 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
A. Dittrich